

добре разбирамъ какъ вѣрватъ тия работи. Знаешъ ли ти какво говорятъ старите хора? — Крушата пада недѣлече отъ корѣнѣтъ си. Това е истина.

— Ти, стрино Бенйовице, говоришъ истина; но азъ ща да ти кажа, че това бива не сѣкога. Я погледай ти на Пѣйча и на Пѣйчовите синове: бащата е голѣмъ пиенецъ и вѣрли хайдутинъ; а дѣчицата му сѣ добри, хрисими и работни, казала голѣмата чадма.

— Ти са лѣжешъ, моя гѣлабице! рѣкла Бенйовица. — Ако Пѣйчо и да е голѣмъ пиѣнецъ и вѣрли хайдутинъ, то той не е баремъ грѣховенъ; а Хаджи Генчо е продалъ душата си на дяволѣтъ. Знаешъ ли ти това? Въ неговата къща и таласѣмъ вече са е появилъ! Ако ми не вѣрвашъ, то питай Тонча Славѣйятъ.

— Истина ли е? . . . Ахъ ти, господи! . . . Свѣта богородице троеручице, и